

NOTAT

Dato: 14. juni 2005
Kontor: Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret
Sagsbeh.: VHH
Fil-navn:: NOTAT

NOTAT VEDRØRENDE AFGØRELSE AF SAGER OM FLYGTNINGES ÆGTEFÆLLESAMMENFØRING

1. På baggrund af den ændrede retsopfattelse vedrørende flygtnings ret til ægtefællesammenføring, som er anført i regeringens notat af 22. september 2004 om kritikken fra menneskerettighedskommissæren, har ministeriet og Udlændingestyrelsen gennemgået (og eventuelt genoptaget) afsluttede og verserende sager vedrørende afslag på ægtefællesammenføring til flygtninge gift efter indrejsen i Danmark, som er afgjort efter de regler om familiesammenføring, der blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 365 af 6. juni 2002.

Efter den ændrede retsopfattelse er det afgørende for vurderingen af, om Danmark er forpligtet til at tillade ægtefællesammenføring, om der er etableret et familieliv med tilknytning til Danmark. I notatet er opregnet fem kriterier, som er relevante for vurderingen heraf.

2. På baggrund af de fem kriterier gennemgik ministeriet og Udlændingestyrelsen oprindeligt afsluttede og verserende sager, hvor der var givet afslag på ægtefællesammenføring til flygtninge gift efter indrejsen i Danmark, og delte dem i to grupper: De sager, hvor mindst et af de fem kriterier var til stede (de såkaldt omfattede sager), og de sager, hvor ingen af de fem kriterier var til stede (de såkaldt ikke-omfattede sager). Ikke-omfattede afsluttede sager blev lagt tilbage på arkiv.

I de omfattede sager blev Udlændingestyrelsens Asyl- og Visumafdeling bedt om en udtalelse om, hvorvidt den herboende kunne tage ophold i sit hjemland og udøve familieliv dér, uden at risikere asylrelevant forfølgelse.

Har Asyl- og Visumafdelingen udtalt, at den herboende risikofrit kan vende tilbage til sit hjemland, er der på ny givet afslag på ægtefællesammenføring, hvis de almindelige betingelser herfor stadig ikke er opfyldt.

Har Asyl- og Visumafdelingen udtalt, at den herboende ikke kan vende tilbage til sit hjemland på grund af risiko for asylrelevant forfølgelse, skal der ske en vurdering af, hvorvidt familielivet har en sådan tilknytning til Danmark, at der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring.

Efter drøftelse med Justitsministeriet om den menneskeretlige vurdering af en række konkrete sager blev det primo maj besluttet også at indhente udtalelser fra Asyl- og Visumafdelin-

gen i de ikke-omfattede verserende sager. Sager af denne karakter vil således blive afgjort efter samme sagsbehandlingsprocedure som de omfattede sager.

3. Ministeriets Udlændingefdeling og Udlændingestyrelsen har med Justitsministeriet drøftet afgørelsen af en række flygtningesager, hvor den herboende ikke kan vende tilbage til sit hjemland, for at søge at fastlægge en praksis for, hvornår der er tale om familieliv med tilknytning til Danmark.

Vurderingen i de enkelte sager er meget kompleks og tidskrævende, fordi alle momenter i sagen skal inddrages i en samlet vurdering og afvejes over for hinanden.

Det er på baggrund af de hidtidige drøftelser erfaringen, at afvejningen ender med, at der i sager, hvor den herboende ikke kan vende tilbage til sit hjemland, generelt må gives ægtefællesammenføring, hvis der er tale om et reelt ægteskab, og der ikke er formodning for, at familielivet kan udøves i et vestligt land, fordi ansøger har opholdstilladelse i et sådant land.

At det normalt ikke i sådanne sager er muligt at give et afslag på ægtefællesammenføring ud fra synspunktet om, at familielivet ikke har tilknytning til Danmark, er begrundet i, at der ved administrationen af reglerne bør være en sikkerhedsmargin i forhold til at sikre overholdelse af forpligtelsen til at respektere familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Endvidere er det normalt ikke muligt at henvise parret til at udøve familielivet i et tredjeland, der ikke er et vestligt land. Det skyldes dels, at den herboende flygtning ikke kan henvises til at tage ophold i et land, der ikke overholder flygtningekonventionen, og dels, at det påhviler Danmark at undersøge og sikre, at parret kan tage ophold sammen i et andet land, og at denne undersøgelsesforpligtelse er meget svær at efterleve grundet manglende gennemskuelighed af regelsættene i disse lande.

For at sikre, at der i alle sager administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, og at administrationen kan ske så smidigt som muligt, vil praksis i sager om herboende flygtninges ret til ægtefællesammenføring, hvor ægteskabet er indgået efter flugten, være, at der gives ægtefællesammenføring uden at de almindelige betingelser herfor er opfyldt, når den herboende ikke kan vende tilbage til sit hjemland på grund af risiko for asylrelevant forfølgelse, når der er tale om et reelt ægteskab eller længerevarende fast samliv, og når parret ikke kan henvises til at udøve familielivet i et vestligt land, hvori ansøgeren har opholdstilladelse.

Det betyder, at der alene vil blive givet afslag på ægtefællesammenføring i sagerne, hvis der er tale om proforma- eller tvangsægteskab, eller hvis familielivet har en meget ringe tilknytning til Danmark, f.eks. fordi parret alene har samlevet ganske kortvarigt i et tredjeland i forbindelse med ægteskabet og efterfølgende ikke har haft personlig kontakt.